

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Diff. 2. An una Differentia formaliter includata aliam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

differentia, & ut superius, & ut in quale quid dicitur.

OBJICITUR 1. Genus, cum prædicatur de specie, prædicatur ut Genus: Ergo etiam Differentia cum prædicatur de specie, prædicatur ut Differentia.

RESPONDETUR. Disparitatem esse, quia genus ad speciem, comparatur ut superius; Differentia autem, non comparatur ad speciem tanquam superius.

INSTABIS. Species, continet sub se plura & inferiora: Ergo quando differentia prædicabitur de specie, prædicabitur ut superius, quia de pluribus.

RESPONDETUR. Continere quidem speciem sub se plura, & quando prædicabitur de illa differentia, prædicabitur de eo, quod potestate continet multa, sed non prædicabitur tanquam continens quid illam speciem sub se, adeoque non prædicatur tanquam superius specie.

OBJICITUR 2. de specie, Differentia non dicitur ut singulare: Ergo ut universale.

RESPONDETUR. Dari medium, nempe prædicari tanquam convertibile & æquale.

OBJICITUR 3. De illo prædicatur Differentia ut Differentia, de quo immediate prædicatur, immediate autem prædicatur de specie.

RESPONDETUR. Immediate prædicatione universali dici differentiam de inferioribus speciei, quamvis prædicatione non universali, immediatius dicatur de specie.

DICENDUM est 3. *Quod Differentia generica & specifica non constituent duo diversa prædicabilia.*

PROBATUR 1. Quia nulla est necessitas, hocque ipso essent plura prædicabilia, quam quinque.

PROBATUR 2. Supremum & infimum genus, sunt idem prædicabile. Ergo & differentia generica, cum specifica.

PROBATUR 3. Quia utraque differentia, eundem prædicandi modum habet, quantumvis generica de pluribus prædicetur.

OBJICITUR 1. Genus & Species, constituunt duo diversa prædicabilia: Ergo & Differentia generica & specifica constituent etiam diversum prædicabile.

RESPONDETUR. Casum Antec. verum esse: quia alius est modus prædicandi generis, nempe in quid, partem materiale importando; jam autem species prædicatur in quid totale, jam autem idem modus est prædicandi, utriusque differentiarum.

OBJICITUR 2. Differentia specifica complete prædicatur; quia complete constituit individuum; cum tamen incomplete constituat Differentia generica.

RESPONDETUR. In hoc sensu complete constitui à Differentia specifica individuum;

quia scilicet nulla alia ratio specifica accedit individuo post illam; non tamen in hoc sensu, complete constituit individuum, quasi illud adæquate constituat, cum etiam genus constituat speciem; hocque sensu differentia specifica incomplete prædicatur, adeoque retinet eundem modum prædicandum cum differentia generica.

OBJICITUR 3. Differentia generica, comparate ad specificam est constitutiva illius: Ergo specifica differentia respectu generice, habet rationem totius, illa verò rationem partis: Ergo & diversum prædicabile constituit.

RESPONDETUR. Differentia specifica, secundum quod est subiectionis, est per modum totius, sed non secundum quod est prædicabilis; quod si secundum quod est prædicabilis, non est per modum totius, hoc ipso, cum generica differentia eundem prædicandi modum habere poterit.

DIFFICULTAS II.

An una Differentia formaliter includat aliam.

DICENDUM est 1. *Quod una differentia formaliter accepta prout est à parte rei & physice, includat formaliter aliam.* Ita Nominales, Thom. & alii.

PROBATUR 1. Quia nulla datur distinctio formalis ex natura rei actu inter formalitates prout sunt à parte rei spectatas; esset autem, si una differentia formaliter accepta, non includeret aliam formaliter à parte rei: Ergo. Major probatur alibi.

PROBATUR 2. Omnis homo formaliter, est formaliter animal. Omne formaliter rationale, physice & prout est à parte rei spectatum, est formaliter homo: Ergo omne rationale formaliter, physice prout est à parte rei spectatum, est formaliter animal, adeoque est formaliter sensitivum; cum ipsum formaliter animal, sit formaliter vivens sensitivum. Major ex eo probatur, quia alias homo formaliter, non esset homo formaliter, cum ipsum homo formaliter, sit formaliter animal rationale; formaliter autem animal rationale, est formaliter animal. Minor eadem ratione probari debet.

PROBATUR 3. Quia in quantum una differentia formaliter non includeretur in alia actu à parte rei, hoc ipso multiplicarentur formalitates actu à parte rei; cujus multiplicationis nulla necessitas.

DICENDUM est 2. *Differentia superior formaliter sumpta, spectata tamen metaphysice quatenus subest nostris conceptibus fundamentum in re habentibus, non includit differentiam inferiorem.*

PROBATUR 1. Auc. Genus apud Aristot. 4. Top. cap. 2. loco 18. & 6. Top. loco 38. non includit differentias: Ergo nec generica Differentia, Differentias inferiores.

PROBA-

PROBATUR 2. Si Differentia superior includeret inferiorem, non posset præscindi ab illa, sed potest, ut dictum in materia de Præcisionibus: Ergo.

PROBATUR 3. Si Differentia superior formaliter sumpta includeret inferiorem, & sumeretur formaliter, (ut suppono) & non sumeretur formaliter; quia sumi formaliter, est sumi condistinctim ab iis; quæ non sunt ipsum; non sumeretur autem tunc condistinctim, quia formalitas unius, per te, esset formalitas alterius: hocque ipso non esset jam illa differentia generica, sed inferior; cum ratio generica formaliter, includeret formaliter rationem non genericam, hoc est inferioris.

DICENDUM est 3. *Quod inferior Differentia formaliter sumpta, non includat superiorem formaliter.*

PROBARI solet 1. Si Differentia inferior formaliter sumpta, includeret formaliter superiorem, omnis definitio esset vitiosa, quia bis in ea idem repeteretur; nam definitionis hujus. Homo animal rationale, esset iste sensus, Homo est animal, animal rationale. Deinde docet Aristot. bonam esse definitionem, si ponatur cum proximo genere Differentia infima, abjectis intermediis; quomodo autem abjici possunt, si formaliter includuntur? Denique bona est definitio quæ fit per omnes differentias à genericis descendendo ad specificam, quæ mala esset si formaliter in infima reliquæ includerentur; Jam enim non esset modus salvandi descensum genericæ differentiæ ad specificam.

RESPONDERI posset his omnibus probationibus quod non evincant; nam ne dicatur bis idem in eadem definitione repeti, sufficit rationem genericam, clarè & distinctè non exprimi, eritque hujus definitionis, Homo est animal rationale, sensus: Homo est animal, quod etiam includitur in rationali, poneturque infima differentia in definitione explicitè, abjiciendo intermediis, eritque genericæ differentiæ ad specificam descensus, secundum explicitam significationem, licet implicitè in illis involvantur; & sicut quamvis per omnes differentia superior includatur materialiter in inferiori, non sequitur in definitione nugaciter repeti differentias, aut illas abjici non posse, ita & in præsentī.

PROBARI solet 2. Si inferior differentia formaliter includit superiorem, sequitur, inferiorem, à specie, non esse distinctam; jam enim etiam genus, contineret in se differentia inferior.

RESPONDERI posset. Quod in re non distinguantur, distinguantur tamen per ordinem ad nostros conceptus, eò quod differentia, quæ differentia, debeat concipi per modum partis; Species per modum totius; item species postulat definiri, ponendo explicitè genus, v.g. Animal, in definitione hominis; differen-

tia autem non postulat definiri per genus explicitè positum.

PROBARI solet 3. Quia differentia, ut differentia est, solum debet esse principium differendi: Ergo differentia inferior, superiorem non debet includere formaliter; aliàs includeret rationem conveniendi; nam superior differentia, est ratio conveniendi.

RESPONDERI posset, quod differentia, ut differentia, quoad id quod dicit explicitè, debeat esse ratio differendi, non verò quoad id, quod dicit formaliter quidem, sed implicitè: & sicut non obest, ut differentia sit solum principium differendi, quantumvis materialiter involvat differentiam genericam, licet illa sit principium conveniendi; ita nec oberit, si illam implicitè dicat. *Hinc aliter*

PROBATUR Conclusio. Tum quia ratio communis sentiendi, non est ratio communis rugiendi, præscinduntque hæc à se: Ergo etiam cum ratio communis rugiendi, non sit ratio communis sentiendi, differunt enim definitionibus, præscindunt etiam à se, neque se includunt formaliter. Tum quia ratio rugitus, superaddit ex modo nostro concipiendi, id quod non habet ratio sensationis, aliàs hoc ipso non esset illa differentia inferior: tunc quæro secundum illam rationem quam superaddit, vel potest concipi vel non potest; si non potest concipi, ergo nec superaddit quicquam; nec tunc enim secum, Ens, & concipi; si potest concipi, ergo non includit jam illud formaliter; cum non sit formaliter illud ipsum, sed formaliter illi ipsi superadditum. Tum quia superaddita illa formalitas, vel est ipsum formaliter cui superadditur, vel non est ipsum formaliter; si non est ipsum formaliter: Ergo in inferiori non includitur formaliter superius; si est ipsum formaliter, ergo idem sibi ipsi superadditur, adeoque idem sibi ipsi non idem est, cum inter superadditum, & cui superadditur, debeat esse distinctio. Omnia hæc in hoc fundantur. Quia definitio inferioris differentiæ, non est formaliter definitio superioris Differentiæ.

DIFFICULTAS III.

Fundamenta in Oppositum.

OBJICITUR 1. Auctor. Aristot. qui 7mo Metaphys. tex. 43. docet. Differentiam infimam bene posse poni in definitione solam, eò quod includat superiores: appellatque illam totam rei substantiam; imò ipse Philosophus facit talem prædicationem, *fissio pedum est aliqua pedalitas*.

RESPONDETUR. Loqui Aristotelem de inclusionem materiali, non autem formali, estque differentia infima tota rei substantia; non totaliter, sed completivè ultimo; prædicatio etiam illa